

Med hänsyn till förestående vill undertecknad hemställa,

att Riksdagen ville besluta sådant tillägg i lag angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, § 35, att protokoll, som föres vid vägsyn och efterbesiktning, skall undertecknas även av de i förrättningen deltagande nämndemännen.

Stockholm den 20 januari 1913.

V. Ekerot.

Nr 56.

Av herr **Ekerot**, i anledning av *Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag om inrättande av en täckdikningslånefond.*

I årets statsverksproposition hemställes i punkt 37 under »Utgifter för kapitalökning» om upprättande av en täckdikningsfond att under i bil. 2 sid. 16—40 närmare angivna villkor genom hushållningssällskapen tillhandahållas mindre jordbrukare för främjande av täckdikning.

I förut nämnda bil. sid. 38 och 39 förekommer bland allmänna villkor under punkt 6 och 9 följande bestämmelser:

6:o »Täckdikningslån må av hushållningssällskap icke lämnas till ägare eller brukare av mera än 50 hektar åkerjord och ej heller till brukare av mindre areal, därest brukningsdelen tillhör ägare av mer än 50 hektar åkerjord.»

9:o »Plan och kostnadsförslag för täckdikningen skola vara uppgjorda av lantbruksingenjör, försåvitt gårdens åkerareal överstiger 25 hektar och täckdikningen är avsedd att verkställas med tegelrör, samt i annat fall av lantbruksingenjör, jordbrukskonsulent eller annan person, som vederbörande hushållningssällskap prövar vara därtill kompetent,

och skall denne även avgiva yttrande om den föreslagna täckdikningsmetodens lämplighet för marken ifråga. Den, som uppgjort planen, skall övervaka och avsyna arbetets utförande.»

Beträffande punkt 6 har jag uppfattat den sålunda, att torpare eller arrendator, som inneha jord tillhörande ägare med mer än 50 hektar åkerjord avses med denna bestämmelse. Om denna min uppfattning är riktig, kommer en avsevärd del av den jordbrukarekär, som fonden är avsedd att understödja, att förlora rätten använda densamma.

Beträffande punkt 9 finner jag den formulering, som i statsverkspropositionen föreslås, mindre lyckad. En jordbrukskonsulent eller annan person kan förklaras kompetent att uppgöra det föreskrivna förslaget, om arealen åker är 25 hektar, men är av förslaget förklarad inkompetent, om arealen överstiger denna areal, oavsett den areal som skall med understöd av fonden täckdikas. En sådan bestämmelse måste i den jordbrukande allmänhetens ögon sätta jordbrukskonsulenten eller annan person i en minst sagt egendomlig ställning. Då uppgörandet av plan för täckdikning av exempelvis 5 hektar å en egendom med 25 hektar åker icke kan vara mera krävande än om plan för dylik dikning av 5 hektar skall uppgöras på en egendom med en areal av 26 hektar eller större, finner jag denna inskränkning sakna praktiskt fog, utan är densamma ägnad att väcka missmod hos dem, kompetensinskränkningen gäller.

Med hänvisning till förestående vill undertecknad hemställa,

att Riksdagen ville besluta att i motionen påpekade bestämmelser erhålla följande lydelse:

6:o) täckdikningsslån må av hushållningssällskap icke lämnas till ägare eller brukare av mer än 50 hektar åker eller annan odlad jord.

9:o) Plan och kostnadsförslag för täckdikningen skola vara uppgjorda av lantbruksingenjör, jordbrukskonsulent eller annan person, som vederbörande hushållningssällskap prövar vara därtill kompetent, och skall denne även avgiva yttrande om den föreslagna täckdikningsmetodens lämplighet för marken ifråga. Den, som uppgjort planen, skall övervaka och avsyna arbetets utförande.

Stockholm den 18 januari 1913.

V. Ekerot.